رسالت
سال چهلم ■ شماره ۱۱۱۲۸ ■ روزنامه صبح ایران

رنج خانواده کارگران مهاجر

همواره یکی از زاویه‌های یافتن شغل این بوده است که افراد به مناطق دیگری کوچ کنند. به عبارتی، اگر در منطقه‌ای از کشور بنا به دلایل جغرافیایی، طبیعی و یا حتی سرمایه‌گذاری‌های صورت گرفته؛ وضعیت بهتری برای اشتغال وجود داشته باشد، برخی افراد خانه و کاشانه خود را ترک کرده و چند هزار کیلومتر راه را در جستجوی یک کار مناسب می‌پیمایند.

بررسی‌ها نشان می‌دهد بیشترین میزان مهاجرت نیروی کار در ایران از مناطق کمتر برخوردار و یا خالی از موقعیت‌های شغلی به سمت کلانشهرها و مراکز اقتصادی و سیاسی کشور است، بنابراین باید گفت تهران یک زمینه بسیار مستعد برای ورود دائم و بدون توقف مهاجران به ویژه در بخش جستجو برای کار است.

مهاجرت به هر منطقه‌ای ممکن است به دو گونه انجام پذیرد. نوع اول اینکه خانواده با همه اعضای خود به طور کلی محل زندگی را ترک کنند و در مکان دیگری سکونت گزینند؛ نوع دیگر این است که خانواده در منطقه ساکن باشد و یک یا چند نفر از افراد خانواده به صورت فصلی یا دائمی به مکان دیگر مهاجرت کنند. اینکه چرا یک فرد محل سکونت خود را ترک کرده و مهاجرت می‌کند، در مطالعات به دلایل مختلفی مورد اشاره قرار گرفته است. اینکه یک فرد مهاجرت می‌کند و تمایل دارد محل زندگی خود را تغییر دهد حق طبیعی اوست، اما اینکه به دلیل مشکلات و تنگناهایی که در محل سکونت وجود دارد، مهاجرت می‌کند یک ضعف سیاست گذاری و برنامه‌ریزی برای توسعه پایدار است. در همین رابطه تاکنون مطالعات نسبتاً قابل توجهی در مورد علت پدیده مهاجرت در ایران صورت گرفته است. این مطالعات با تکیه بر روش‌های مختلف توصیفی و مدل‌سازی، دلایل مهاجرت‌های داخلی را وجود مازاد نیروی کار در بخش کشاورزی تفاوت سطح توسعه یافتگی مناطق مختلف کشور، تفاوت در درآمدها، امکانات رفاهی و بیکاری بیان کرده‌اند.

برخی کارشناسان مشکل بیکاری و افزایش تقاضا برای مهاجرت را معلول کاهش میزان سرمایه‌گذاری در بخش‌های زیربنایی کشور و سرمایه‌گذاری در تولید کالاهای عمومی که مکمل تولیدات بخش خصوصی است، دانسته‌اند. در مواردی هم که سرمایه‌گذاری‌هایی صورت پذیرفته، به دلیل عدم شفافیت کافی در بدنه کشور و ناکارآمدی دستگاه‌های دولتی و اجرایی نه تنها اثر محسوسی بر اقتصاد و درآمد نیروی کار نگذاشته، که موجب تحمیل ضرر و زیان‌های فراوانی به کشور شده است. از طرف دیگر، طی سالیان اخیر به دلیل نوع برداشت‌ها، سیاست گذاری‌ها و ساختار نظام اقتصادی، اشتغال در مناطق شهری کشور به زیان اشتغال روستایی و مناطق محروم، روبه افزایش بوده و موجب از بین رفتن جاذبه کشاورزی و تولیدات روستائیان و مهاجرت آنان به شهر شده است. این مسئله در ادامه موجب فشار بر بازار کار در درون شهرها و افزایش تقاضا برای خروج از کشور شده است. آن طور که از برآیند سیاست‌ها برمی‌آید، حمایت کافی از اشتغال روستایی و بخش‌های کشاورزی، دامپروری و دامداری روستایی صورت نپذیرفته و سرانه تولیدات در سال‌های اخیر به شدت افت کرده و این مسئله نیز موجب از بین رفتن فرصت‌های شغلی و مهاجرت‌های بی‌رویه شده است.

از این رو در سالیان گذشته، موج مهاجرت کارگران شدت گرفته است. با مهاجرت موقتِ نان‌آور خانه، اگرچه درآمد خانواده اندکی بهبود می‌یابد، اما آسیب‌هایی جدی متوجه اعضای آن نیز می‌شود. خانواده‌های کارگران مهاجر با انواع مختلفی از مشکلات و ناامنی‌ها دست و پنجه نرم می‌کنند.

دخترم هنوز با پدرش احساس صمیمیت و راحتی ندارد

«موقعیت‌های شغلی در شهرهای بزرگ به واسطه برخورداری از امکانات مالی بیشتر، قابل مقایسه با شهرهای کوچک و روستاها نیست. شاید اگر کسی در کلان شهری شغلش را از دست دهد، می‌تواند در جای دیگری شغلی برای خود دست و پا کند اما وضعیت اشتغال در روستاها و نواحی کوچک اینگونه نیست.» این را مهنا زمی گوید. او حدود پنج سال است با دختر سه ساله‌اش بیشتر روزها را بدون همسرنان آورش سر کرده. همسر او، علی، کارگر روزمزد است و درآمد ندان گیری در شهرشان، گیلانغرب کرمانشاه نداشته است. او بیشتر ماه‌های سال از خانواده‌اش دور است. مهناز درمورد مشکلات چنین سبک زندگی‌ای می‌گوید: «از هیچ لحاظی احساس امنیت ندارم، حتی وقتی دستمزد یکی دو ماه کارش را می‌آورد به راحتی نمی‌توانم خرجش کنم. یادم نمی‌آید با هم جایی رفته باشیم، نه تفریح، نه مسافرت، نه بازار، و حتی یک مهمانی ساده را ۶-۷ ماه یک بار هم نمی‌توانیم با هم برویم، چون هیچ وقت نیست. همیشه حس تنهایی و بیکاری دارم. اضطراب اینکه در این رفت و آمدها یا سر کار بلایی سرش بیاید بیشتر از هرچیزی اذیتم می‌کند. شهر خودمان کار درست و حسابی ندارد به این خاطر مجبور است به تهران، کرمانشاه، یا جاهای دیگری مثل عراق برود. بعضی وقت‌ها دو سه ماه اصلاً خانه نمی‌آید. بخصوص وقتی مسیرش طولانی و کارش زیاد باشد. می‌گوید اگر کار را ترک کند، دوباره بهش کار نمی‌دهند. دخترم هنوز با پدرش احساس صمیمیت و راحتی ندارد، پیشش غریبی می‌کند! حالا بماند که هر اتفاقی برای ما بیفتد باید خودمان به داد خودمان برسیم، چون اون تقریباً هیچ وقت نیست. به خدا راضی نیستم این همه زحمت بکشید، خودش هم می‌گوید اگر برای کار نرود دخلمان با خرجمان نمی‌خواند.»

صحبت‌های مهناز حکایت خانواده‌هایی است که پدر، همسر و یا برادرشان برای یافتن کار به شهرهایی غیر از محل زندگی‌شان مهاجرت کرده‌اند. خانواده‌های این کارگران با انواع مختلفی از مشکلات و ناامنی‌ها دست و پنجه نرم می‌کنند. آمار مشخصی از کارگران مهاجر در دست نیست، اما آنچه از منابع داخلی و مشاهدات برداشت می‌شود افزایش مشکلات اقتصادی، بیکاری، تورم، عدم توسعه اغلب شهرها و درآمد ناکافی کارگران، تعداد زیادی از آنها را مجبور به مهاجرت‌های موقت داخلی و خارجی برای یافتن شغل کرده است.

کارگران افغانی مقصرند؟

مهاجرت کارگران و یا روی آوری آنها به شغل‌های خطرناک، ناشی از کافی نبودن درآمدها و بیکاری گسترده‌ای است که بخصوص در یک دهه گذشته دامان خانواده‌های کارگری را در مناطق کم برخوردار گرفته است. مهاجرت کارگران تنها به استان‌های داخل کشور محدود نمانده و برای یافتن کار به کشورهای همسایه نیز مهاجرت می‌کنند.

ازاین رو برخی کارشناسان مقصر اصلی این وضعیت را حضور پرشمار افغان‌ها می‌دانند که باعث شده کارفرمایان فرصت‌های شغلی را در اختیار آنها بگذارند. اخیراً دبیر اجرایی خانه کارگر تشکیلات ساوه و زرندیه عنوان کرده است: «امروز حتی شاهدیم که مهاجرین افغان در صنایع تولیدی و کارخانجات به کار گرفته شده‌اند. آنها به تمامی مشاغل مربوط به کشاورزی و باغداری نیز ورود کرده‌اند. و در کنار آنها همسرانشان نیز به مشاغل خانگی و کار در منزل ورود کرده و فرصت‌های شغلی را از هم وطنان ایرانی سلب کرده‌اند.»

اما سیدحسن موسوی چلک، رئیس انجمن مددکاران اجتماعی ایران درباره اینکه کارگر افغانستانی با کار ارزان حق کارگر ایرانی را ضایع کرده می‌گوید: «گاهی گمان می‌کنیم که افغانستانی‌ها حق ما را در حوزه اشتغال خورده‌اند، این مورد هم درست است و هم نادرست، به این دلیل درست است که امروز کارفرماها علاقه‌مند کارگری داشته باشند که بیمه نداشته باشد، حقوق کمتر بگیرند و اعتراض نکنند، کارفرما دنبال کارگر ارزان و بی دردسر است که با حقوق پایین هیچ صدای اعتراضی نداشته باشد.»

سیمین کاظمی جامعه‌شناس درهمین باره به خبرآنلاین می‌گوید: «من نمی‌دانم چرا هیچ وقت به این اشاره نمی‌شود که این کارفرمای ایرانی هست که از بستن قرارداد با کارگرها خودداری می‌کند و زیر بار مواد قانون کار نمی‌رود و آن را اجرا نمی‌کند کارفرما هست که حق انتخاب دارد کارگر ایرانی بگیرد یا افغانی، پس چرا در این مواقع کارفرما سرزنش نمی‌شود اما کارگر افغانستانی سرزنش می‌شود که حاضر شدند با حقوق کمتر کار کنند.»

همیشه استرس دارم بلایی سرش بیاید

به هر ترتیب چه قصور از کارگران افغانی باشد و چه نباشد، مهاجرت کارگران ایرانی به کشورهای همسایه پس از انتشار اخباری درباره مهاجرت پزشکان، پرستاران، مهندسان و تکنسین‌ها با رتاب‌های زیادی در فضای رسانه‌ای کشور داشته است. اما در این کوچ اجباری، هم مرد کارگر مهاجر رنج می‌کشد، هم همسر و فرزندان او. همسریکی از کارگران مهاجر به عراق می‌گوید: «تنها دلیلی که به رفتن همسرم رضایت دادم این است که آنجا هم کار دارد هم درآمد بهتری دارد، وگرنه کدام زنی به نبود همسر و پشتیبان دلش رضایت می‌دهد. همیشه استرس دارم بلایی سرش بیاید. تو این راه هزار مشکل است، از تصادف و دزدی بگیرید تا خیلی چیزهای دیگر. هزار مورد برای ترس و دلهره وجود دارد. اینجا من تنها هستم، هربلایی سر بچه‌هایم بیاید باید خودم چاره‌اش کنم، چون همسرم بعضی وقت‌ها چهار ماه یک بار هم برنمی‌گردد. قبلاً هر ماه چند روز برای تمدید پاسپورتش برمی‌گشت اما الان ویزای کار گرفته و دیرتر به خانه می‌آید. کارش را هم نمی‌تواند ترک کند.»

درهمین رابطه، همسریکی دیگر از کارگران مشغول به کار در ترکیه از تنهایی، دلتنگی و تربیت فرزندانش می‌گوید: «همسرم از سر اجبار برای کار به ترکیه رفت، درآمدش خوب است ولی چه فایده وقتی کنار هم نیستیم. همه مشکلات بچه‌هایم روی دوش من است. همسرم فقط هزینه‌های زندگی را تامین می‌کند و کار دیگری از دستش ساخته نیست. دوری همسرم برای منِ زن، تو این جامعه خیلی سخت است. شب‌ها از ترس در و پنجره‌ها را چند بار چک می‌کنم که خدایی نکرده آدم نامردی داخل نشود! مدام یک ترسی تو دلم دارم. اگر اتفاقی برای بچه‌هایم بیفتد، فقط من مسئولم. منم دلم می‌خواهد همسرم شب‌ها خانه باشد، به مشکلات خودم و بچه‌هایم برسد، حتی تربیت کردنشان تنها کار من نیست. هزار مشکل تو زندگی آدم وجود دارد که دو نفری بهتر حل می‌شود. ولی چاره‌ای نداریم، چون کار نیست، یا اگر هم باشد درآمدش کفاف یک هفته را هم نمی‌کند، به این خاطر مجبور است برای کار به جاهای دیگر برود.»

همسریکی از کارگران کرمانشاهی که برای کار به تهران مهاجرت کرده، درباره وضعیت زندگی خود می‌گوید: «شوهرم کار مناسب و مشخصی ندارد، کارگر روزمزد است. هر چند وقت محل کار و نوع کارش را عوض می‌کند. الان چند ماهی است تهران رفته. درآمد خوبی ندارد ولی بهتر از بیکاری است. نصف بیشتر درآمدش را آنجا خرج می‌کند، می‌گوید تهران هزینه‌ها خیلی بالاست. یک مقدار را هم برای ما می‌فرستد. پولش آنقدر کم است که هزار تومان هزار تومان خرجش می‌کنم. خدایی نکرده بیماری یا مشکلی پیدا کنیم واقعاً نمی‌توانیم از پسش برباییم. هم درآمد کافی نداریم هم دست تنها نمی‌توانم خیلی از کارها را انجام دهم. بعضی کارها را باید حتماً همسرم حضور داشته باشد، از پیدا کردن مسکن برای اجاره تا مثلاً تعمیرکردن وسایل خانه. بدون همسرم حتی دل و دماغ سرزدن و عیادت فامیل را هم ندارم. آنجا خیلی از زن‌های فامیل با همسرشان هستند، ولی من بدون همسرم حس خوبی ندارم. اگر اینجا کار مناسبی داشت هیچ وقت تو شهر غریب، آواره کار نمی‌شد. ولی چاره‌ای نداریم.»

وقتی خانه نیست دستم به کاری نمی‌رود

استان‌های محروم از توسعه، بیشترین آسیب را از بیکاری و تورم فزاینده تجربه می‌کنند. بخشی از شاغلین در این استان‌ها به کسب و کارهای خطرناک مرزی از جمله سوخت بری و کولبری روی می‌آورند. برخی خبرگزاری‌ها اخبار و گزارش‌هایی از جانباختن و زخمی شدن این افراد منتشر می‌کنند. روزنامه «اعتماد» خرداد ماه سال گذشته در گزارشی تحقیقی عنوان کرد: «سال ۱۴۰۱، ماشین ۱۷۰ سوخت بر، هنگام سوخت کشی در جاده‌های اطراف ایرانشهر و سرباز، منفجر شد و ۱۶۸ نفرشان کشته شدند. از این ۱۷۰ سوخت بر، ۱۴۷ نفرشان زن و بچه داشتند.»

همسر یکی از کولبران در مورد اضطراب و فشارهای ناشی از شغل همسرش می‌گوید: «دلم اصلاً رضایت نمی‌دهد که برود کولبری. به خدا از همان دقیقه که از خانه خارج می‌شود تا برمی‌گردد صد بار می‌میرم و زنده می‌شوم. بیماری اعصاب گرفته‌ام. همیشه منتظر یک خبر ناخوش هستم. وقتی خانه نیست دستم به کاری نمی‌رود. اگر اتفاق ناگواری برایش بیفتد، زندگی‌ام با بچه‌هایم نابود می‌شود. خیلی وقت‌ها دو روز کامل ازش خبر ندارم، نه موبایلش آنتن می‌دهد نه خبری می‌توانم ازش بگیرم. تو این وقت‌ها آنقدر استرس می‌گیرم که دست و پایم سر می‌شود و نمی‌توانم حرکت کنم. همیشه بهش می‌گویم کولبری نکند. هربار که می‌رود تا برمی‌گردد صد بار می‌میرم و زنده می‌شوم. همیشه برایش دعا می‌کنم، خودش هم به این کار رضایت ندارد ولی مجبور است. مسیری پر رنج و پرتنش طی می‌شود تا در نهایت حجم انبوهی از کالاها به دست معدود افرادی برسد که با چندین برابر سود آن‌ها را بفروشند. آن‌ها به این واسطه هرچه بیشتر ثروتمندتر می‌شوند. در حالی که کولبران، تنها می‌توانند روزشان را به فردا برسانند. پول کولبری برکت ندارد ولی از نداری بهتر است. اگر کار و کاسبی داشت هیچ وقت کولبری نمی‌کرد. صد بار دنبال کار رفته، ولی نیست، یا درآمدش آنقدر کم است که به درد هیچ چیز نمی‌خورد، ولی همیشه می‌گویم به خدا به این زندگی راضیم، لازم نیست کولبری کنی، بلایی سرت بیاید من بدون سرپناه چکار کنم؟»

این‌ها روایت‌های کوچکی از جامعه زنانی است که همسرانشان با مشکلات بیکاری، زیرساخت‌های معیوب بازارکار و اقتصاد ضعیف دست و پنجه نرم می‌کنند. آنها معتقدند اگر از رفاه و درآمد کافی برخوردار بودند، همسرانشان مجبور به ترک خانواده برای پیدا کردن کار نبودند. طبیعتا سرمایه‌ها اعم از انسانی و فیزیکی همیشه به دنبال پناهگاه و مامنی امن‌تر برای شکوفا شدن هستند و از این منظر در مسیری قرار خواهند گرفت، که بازدهی بالاتر همراه با ریسک کمتری به آنها تعلق بگیرد. بنابراین اگر تقاضا برای خروج نیروی کار از کشور در حال افزایش باشد، علاوه بر عل داخلی، باید نگاهی به جذابیت کشورهای مهاجرپذیر نیز داشت، از طرفی بی‌توجهی مسئولان در ایجاد زمینه‌های اشتغال پایدار، همراه با دستمزد ناکافی در کشور قطعاً باعث شکل‌گیری مهاجرت نیروی کار خواهد شد و آسیب‌های ناشی از عدم حضور نان‌آور خانه مشکلات بسیاری را برای برخی از زنان و فرزندان کارگران به همراه خواهد داشت.

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

از طرف هیات مستقر در اداره ثبت اسناد و املاک زابل تصرفات مالکانه اشخاص مشروحه ذیل که از بخشهای هفتگانه سیستان مورد تائید قرار گرفته که برطبق قانون فوق الذکر آگهی می شود.

۱-آقای غلامحسن میرشاه به ش.ش ۱۷۷۷ کدملی ۳۶۷۰۴۷۵۴۸۶ صادره زابل فرزند محمدجان به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۹۷۹/۵۶ مترمربع پلاک شماره ۶۳۳ فرعی از ۹- اصلی واقع در بخش دو سیستان شهرستان نیمروز روستای میرشاه واگذاری طبق سند عادی از مهدی رخشانی فرزند غلامرضا حقوق ارتفاقی با حق استفاده از مقررات قانون توزیع عادلانه آبها برطبق نحوه ملی شدن آن طبق رای به شماره ۱۴۰۳۱۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۳۸۵۴ - ۱۴۰۳/۱۲/۲۰ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۹۳۵

۲- آقای محمد بزی پوراصل به ش.ش ۱۵۲۸ کدملی ۳۶۷۱۹۹۱۲۲۴ صادره زابل فرزند علیرضا به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۱۱۵۰ مترمربع پلاک شماره ۱۶۲ الی ۱۶۷ فرعی از ۴۷- اصلی واقع در بخش ۲ سیستان شهرستان نیمروز روستای مزرعه سلم (ده رضا) واگذاری طبق سند عادی از عبداله واحدبزی موضوع سند قطعی ۹۱۵۰-۰۵۰/۲/۲۵۳۵ دفترخانه یک زابل حقوق ارتفاقی با حق استفاده از مقررات قانون توزیع عادلانه آبها برطبق نحوه ملی شدن آن طبق رای به شماره ۱۴۰۳۱۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۳۷۹۹ - ۱۴۰۳/۱۲/۱۸ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۱۷۲۳

۳- آقای موسی خلیلی راد به ش.ش ۱۰۳ کدملی ۳۶۷۲۶۱۹۲۷۲ صادره ادیمی فرزند مختار به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۲۲۲۸/۵۲ مترمربع پلاک شماره ۱۶ فرعی از ۱۹- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش سه سیستان شهرستان نیمروز اراضی اکبرآباد برقی واگذاری طبق سند عادی از عباس زور فرزند غلام حقوق ارتفاقی حریم جاده ۴۸۸۹/۴۵ مترمربع می باشد با حق استفاده از مقررات قانون توزیع عادلانه آبها برطبق نحوه ملی شدن آن طبق رای به شماره ۱۴۰۳۱۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۳۹۰۶ - ۱۴۰۳/۱۲/۲۱ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۱۱۴۳

۴- آقای محمدعلی روزبیکر به ش.ش ۳۹۱۰ کدملی ۰۶۵۱۲۷۶۹۱۸ صادره زابل فرزند حمزه به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۴۷۴۷/۴۳ مترمربع پلاک شماره ۶۹۶ فرعی از ۹- اصلی واقع در بخش دو سیستان شهرستان نیمروز روستای میرشاه واگذاری طبق سند عادی از اسماعیل نقدی حقوق ارتفاقی: با حق استفاده از مقررات قانون توزیع عادلانه آبها برطبق نحوه ملی شدن آن طبق رای به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۳۸۲۵ - ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۹۴۸

۵- آقای احسان روزبیکربه ش.ش ۳۶۶۰۴۶۲۰۴۷ کدملی ۳۶۶۰۴۶۲۰۴۷ صادره زابل فرزند ابراهیم به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۵۶۸/۷ مترمربع پلاک شماره ۴۱۴ فرعی و ۶۵۲ فرعی از ۹- اصلی واقع در بخش دو سیستان شهرستان نیمروز روستای میرشاه مقدار ۱۲۹۷/۴۹ مترمربع از قطعه ۳۵۰ تحت پلاک ۶۵۲ فرعی از ۹- اصلی واگذاری طبق سند عادی از مالکیت اسماعیل نقدی و مقدار ۱۲۷۴/۶۶ مترمربع از قطعه ۳۵۱ نقشه تحت پلاک ۴۱۴ فرعی از ۹- اصلی واگذاری طبق سند عادی از مالکیت محمد سراوانی فرزند غلام ارتفاقی: با حق استفاده از مقررات قانون توزیع عادلانه آبها برطبق نحوه ملی شدن آن طبق رای به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۳۸۲۳ - ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۹۲۹

۶- خانم طیبه روزبیکربه ش.ش ۳۶۶۰۴۹۸۶۰۲ کدملی ۳۶۶۰۴۹۸۶۰۲ صادره زابل فرزند علی اکبر به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۷۸۴/۱۶ مترمربع پلاک شماره ۶۷۵ فرعی از ۹- اصلی واقع در بخش دو سیستان شهرستان نیمروز روستای میرشاه واگذاری طبق سند عادی از محمدجان میرشاهی فرزند شیرخان حقوق ارتفاقی با حق استفاده از مقررات قانون توزیع عادلانه آبها برطبق نحوه ملی شدن آن طبق رای به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۳۸۲۲ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ طبق رای به شماره ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۹۲۸

۷- آقای ملنگ بلوایه به ش.ش ۱۵۸۷ کدملی ۳۶۷۰۴۷۳۷۸۵ صادره زابل فرزند برجعلی به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۲۷۰۷/۰۹ مترمربع پلاک شماره ۶۲۰ فرعی از ۹- اصلی واقع در بخش دو سیستان شهرستان نیمروز اراضی روستای میرشاه واگذاری طبق سند عادی از مالکیت محمدرضا کرمی حقوق ارتفاقی: با حق استفاده از مقررات قانون توزیع عادلانه آبها برطبق نحوه ملی شدن آن طبق رای به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۳۸۲۶ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ طبق رای به شماره ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۹۳۲

۸- آقای محب میرشاه به ش.ش ۳۶۶۰۴۸۸۱۶۱ کدملی ۳۶۶۰۴۸۸۱۶۱ صادره زابل فرزند سلطانعلی به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۱۴۸۷/۸۱ مترمربع پلاک شماره ۶۳۸ فرعی و ۶۳۷ فرعی از ۹- اصلی واقع در بخش دو سیستان شهرستان نیمروز روستای میرشاه مقدار ۱۱۰۷۸/۵۶ مترمربع از قطعه ۳۱۷ تحت پلاک ۶۳۸ فرعی از ۹- اصلی واگذاری طبق سند عادی از ورثه جهانگیر ذورقی و مقدار ۴۰۳/۸۵ مترمربع از قطعه ۳۱۶ نقشه تحت پلاک ۶۳۷ فرعی از ۹- اصلی واگذاری طبق سند عادی از ابراهیم خوش خلق حقوق ارتفاقی: با حق استفاده از مقررات قانون توزیع عادلانه آبها برطبق نحوه ملی شدن آن طبق رای به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۳۸۲۴ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۱۹ طبق رای به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۲۰۰۰۹۱۷

۹- آقای منصوربرکاش به ش.ش ۶ کدملی ۳۶۷۳۷۳۱۳۵۱ صادره فرزندغلامحسین به صورت ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۶۳۰۷/۶۸ مترمربع پلاک شماره ۱۶۳ فرعی از ۹- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان نیمروز اراضی بالاخانه اراضی واگذاری طبق سند عادی از فیض محمد کریمی حقوق ارتفاقی: با حق استفاده از مقررات قانون توزیع عادلانه آبها برطبق نحوه ملی شدن آن طبق رای به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۲۵۹۳ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۳۰ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۰۲۵

۱۰- خانم زهرا خسروی به ش.ش ۳۶۶۰۲۱۴۰۳۵ کدملی ۳۶۶۰۲۱۴۰۳۵ صادره زابل فرزند قربان به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۱۸۶/۸۷ مترمربع پلاک شماره ۳۷۳ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل خیابان فرخی سیستانی- فرخی ۲۵ واگذاری طبق سند عادی از علی ملک صفت فرزند قاسم که طبق حصروراثت ۵۴/۱۰۱۵ مورخ ۱۳۵۴/۱۱/۲۰ نامبرده فوت نموده و در سهمیه ورثه وی مستقر گردیده است طبق رای به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۲۰۰۱۷۶۸ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۳ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۱۷۶۸

۱۱- آقای محمدعلی عسکری به ش.ش ۱۴۶۳ کدملی ۵۳۳۹۵۰۰۱۱۱ صادره زهک فرزند ابراهیم به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۵۸۷/۱۸ مترمربع پلاک شماره ۶۵۴ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل روستای سیاهمرد کوچه شهید کیخایی ۷/۱ واگذاری طبق سند عادی از غلامعلی جوان سیاهمردی ذیل ثبت ۱۱۵۳۱ صفحه ۳۳۴ دفتر ۷۷ طبق رای به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۲۴۱۹ مورخ ۱۴۰۳/۱۱/۲۹ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۰۴۴۰

۱۲- آقای قربانعلی بزی به ش.ش ۱۴ کدملی ۳۶۷۳۸۷۲۲۲۲ صادره هیرمند فرزند حسین به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۲۲۷/۹۵ مترمربع پلاک شماره ۸۰۸ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل خیابان حافظ شمالی واگذاری طبق سند عادی از غلامعلی افشاری مقدم طبق رای به شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۰۵۶۷ مورخ ۱۴۰۴/۱/۲۳ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۱۱۵۴

۱۳- آقای افشین کیانی مجد به ش.ش ۱۲۳۱ کدملی ۳۶۷۳۱۹۷۶۵۷ صادره زابل فرزند محمد به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۱۹۴/۳۳ مترمربع پلاک شماره ۶۶۱ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل بلوار مهرعلی جهانتیغ- کوچه مهرعلی جهانتیغ ۵ واگذاری طبق سند عادی از محمدعلی ترابی صفحه ۶۷ دفتر ۱۶۱ طبق رای به شماره ۱۴۰۴۶۰۳۲۲۰۰۲۰۰۰۵۷۱ مورخ ۱۴۰۴/۱/۲۳ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۱۹۴۹

۱۹- آقای محمد لوازی به ش.ش ۱۱۶۶ کدملی ۳۶۷۱۱۰۵۸۴۴ صادره فرزند جان محمد به صورت ششدانگ یکباب منزل به مساحت ۲۸۸/۸۵ مترمربع پلاک شماره ۵۷۶۸ فرعی و ۶۵۳ فرعی از ۱- اصلی واقع در سیستان و بلوچستان بخش دو سیستان شهرستان زابل سیاهمرد کوچه ۷ شهید حسن آبادی مقدار ۹۶/۸۳ مترمربع واگذاری طبق سند عادی از مالکیت زهرانخعی در محدوده پلاک ۶۵۳ فرعی از یک اصلی و مقدار ۱۹۲/۰۲ مترمربع واگذاری طبق سند عادی از غلامعلی جوان سیاهمردی از پلاک ۵۷۶۸ فرعی از یک اصلی دفتر ۴۳ صفحه ۳۳۱ طبق رای به شماره ۱۴۰۳۶۰۳۲۲۰۰۲۰۱۳۹۹۸ مورخ ۱۴۰۳/۱۲/۲۲ کلاسه پرونده ۱۴۰۳۱۱۴۴۲۲۰۰۲۰۰۱۲۱۴

برابر آراء صادره هیات اول قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی زابل تصرفات مالکانه و بلامعارض متقاضیان محرز گردیده است. لذا مشخصات متقاضیان و املاک مورد تقاضا به شرح فوق به منظور اطلاع عموم در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز در روزنامه کثیرالانتشار آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراض داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره ثبت اسناد و املاک زابل تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضائی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۲/۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۲/۱۷ م الف ۲۸

رضا دهمرده
رئیس ثبت اسناد و املاک زابل

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای شماره ۴۶۳۰-۱۴۰۳/۱۱/۷ هیات پنجم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بهار تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای ذبیح اله عزیزی فرزند یقینعلی به ش.ش ۴۴۸ صادره از صالح آباد در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی آبی به مساحت ۹۰۰۷/۶۴ مترمربع واقع در بخش چهار حوزه ثبت ملک بهار اراضی کریم آباد خریداری از مالک رسمی آقایان نیتعلی جعفری، یقینعلی عزیزی، علی کرم عزیزی و شیرمحمد نه ترکی محرز گردیده است. لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود و در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضائی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضاء مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۴/۲/۲
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۴/۲/۱۷ م الف ۵۳

حسین مرادی- رئیس ثبت اسناد و املاک

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی

برابر رای صادره به شماره ۵۲۰۱-۱۴۰۳/۷/۲۰ مورخه -۱۳۹۰/۹/۲۰ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مصوب ۱۳۹۰/۹/۲۰- مجلس شورای اسلامی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک نهاوند موضوع پرونده کلاسه ۱۴۰۲۱۱۴۴۲۶۰۰۵۰۰۰۴۴۰ تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای علی یارمطاقلوبه شماره شناسنامه ۷ و به شماره ملی ۳۹۶۰۴۲۱۶۵۶ صادره از نهاوند فرزند محمد در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی دیمزار به مساحت ۲۴۹۷/۴۹ مترمربع (حقوق ارتفاقی ندارند و مالکیت مالک براساس مبایعه نامه عادی از مالک رسمی فضل اله موسوی)

بر